

"Isus Hristos este același ieri, azi și în veci." (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - aprilie 1997

Vă salut pe toți din inimă în Numele scump al DOMNULUI nostru Isus Hristos cu Cuvântul din Apocalipsa 20, 6: „*Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.*”

Cuvântul „fericiți” îl găsim deseori în Sfânta Scriptură în diferite ocazii, ca de exemplu în Matei 13, unde ochii și urechile celor ce văd și aud sunt fericiți. Fericitățile din predica de pe munte ne sunt tuturor bine cunoscute. Cine este fericit, acela este fericit în totalitate. Textul amintit se va împlini în curând.

În această scrisoare circulară vreau să-i amintesc pe primii martori, bărbații primului ceas a „zilei de mântuire”, și relatările minunate pe care le putem citi. Ei au descris ca martori ai timpului pe Mântuitorul nostru iubit și mântuirea înfăptuită pentru noi. Perioada între vinerea mare și Paști este potrivită, chiar dacă nu sărbătorim o zi anumită, pentru a ne actualiza, ca mântuiți, mântuirea înfăptuită.

Tuturor care au parte de mântuire, le-a fost descoperit ce și pentru ce s-a întâmplat. Ținta cea mai mare constă din faptul că Tatăl s-a făcut de cunoscut prin Fiul, pe noi ne-a împăcat cu Sine (2 Cor. 5, ș.a.) și ne-a făcut fii și fiice ale lui Dumnezeu în starea originală, așa cum este scris: „*Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fiu și fiice, zice DOMNUL Cel Atotputernic.*” (2 Cor. 6:18). Așa este. Amin!

Deoarece înaintașii mei în apostolat au scris deja tot ce este important prin însărcinarea DOMNULUI lor, putem să lăsăm Scriptura să ne vorbească. Mărturia noastră este mărturia lui Isus Hristos și a apostolilor. Noi mărturisim ce mărturisește Scriptura, căci noi suntem zămislighi din aceeași sămânță a Cuvântului prin același Duh și născuți din nou. Suferința și moartea DOMNULUI nostru, pogorârea Lui în iad, învierea Lui și înălțarea la cer au o importanță deosebită în istoria de mântuire pentru ai Săi. Noi am fost în El, am trăit totul, pentru că noi am fost aleși în El înainte de întemeierea lumii (Ef. 1:3-5). Noi am fost răstigniți cu El, cum scrie Pavel: „*... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.*” (Gal. 2:19-20). Prin botez noi am fost îngropați în moartea Lui împreună cu El (Rom. 6:4) și prin învierea Lui am fost transpuși în viața nouă.

Nu s-a întâmplat numai *pentru* noi, s-a întâmplat *cu* noi. Noi am trăit ce înseamnă cuvintele „*S-a isprăvit!*”, atunci când le-am acceptat prin credință ca dar al harului. Din punct de vedere divin, El prezintă Biserica-Mireasă mântuită ca neprihănită, fără pată și fără zbârcituri, sfințită, slăvită și fără prihană înaintea feței Sale (Ef. 5:25-27). Mântuitorul, Biruitorul de pe Golgota, ridică pretenția legală pentru gloata răscumpărată prin sânge. EL a biruit într-adevăr moartea, iadul și pe Satana; El a biruit și ne-a dăruit credința biruinței, care a biruit lumea în noi și prin noi (1 Ioan 5:4). Gloata aleasă a biruinței este deci mântuită în totalitate; ea ascultă ce spune Duhul prin Cuvânt, este purtătoarea tuturor făgăduințelor și este părtaşă firii dumnezeiești (2 Pet. 1:4). Făgăduința definitivă sună astfel: „*Cel ce va birui, va moșteni totul!*” (Apoc. 2 + 3).

Dragi frați și surori, mântuiți se pot identifica cu tot ce este puternic și ce a fost adus la exprimare. Aici trebuie să se întrebe fiecare: Unde mă găsesc în Cuvânt? Cum este starea mea duhovnicească? Ce am trăit eu personal cu Dumnezeu? Fie într-adevăr ca fiecare să trăiască fiecare Cuvânt, tot ce s-a întâmplat pentru noi să devină realitate *în, prin și cu* noi — pentru ca noi care trăim acum la sfârșitul zilei de mântuire, așa de aproape de revenirea lui Hristos, să putem fi martori adevărați prin trăirile de mântuire.

Revenirea DOMNULUI este aproape

Este într-adevăr minunat cum deschide Dumnezeu ușile și inimile în toată lumea. Acolo unde deschide El, nu poate închide nimeni, așa este scris. Hotărârile Sale sunt valabile pentru totdeauna, aceasta se potrivește și pentru vestirea Evangheliei veșnic valabilă, așa cum a fost predicat, învățat și practicat la început. DOMNUL nostru este ambele: Alfa și Omega — Primul și Ultimul. EL este piatra din capul unghiului și piatra de încheiere. Biserica trebuie să fie la sfârșit cum a fost la început. Dar așa cum învățații tradiționali din timpul acela au lepădat piatra din capul unghiului, așa o fac acum cu piatra de încheiere, care conform Zaharia 4,7 este pusă la locul cuvenit în mijlocul „*strigătelor de bucurie*”.

Hristos este Mântuitorul și Capul Bisericii Sale în care este valabil numai Cuvântul Său. În general acum are loc într-adevăr, cum a spus dinainte iubitul nostru DOMN, „amestecul” mare „ca în zilele lui Noe” al copiilor lui Dumnezeu cu copiii acestei lumi. Și Dumnezeu vorbește din nou un Cuvânt puternic către ai Săi: „***Duhul Meu nu va rămâne pururea în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă.***” Credinciosul care trăiește în trup, care a primit Duhul Sfânt, poartă răspunderea să trăiască prin puterea Duhului conform Cuvântului și a voinței lui Dumnezeu. Dar de aceasta este lipsă peste tot. Toți vor să atragă Duhul de partea lor, El să se supună lor, să lucreze cum vor ei. Dumnezeu strigă ca din trâmbiță: „Așa nu! Nu cu Mine!” Ultimul mesaj trebuie să fie ca

primul, ultima lucrare a Duhului trebuie să fie ca prima. În poporul Lui trebuie să fie totul din nou ordonat dumnezeiește. Acum se descoperă cine a înjosit Duhul lui Dumnezeu prin neascultare și amestec și cine s-a lăsat învățat de Duhul lui Dumnezeu și se lasă călăuzit în tot adevărul Cuvântului și astfel se supune vocii lui Dumnezeu.

Noi suntem mulțumitori pentru slujba fratelui Branham, glasul care a croit drumul DOMNULUI în pustia duhovnicească a acestei generații și a îndreptat cărarea Lui. Fiecare învățătură, fiecare practică a fost deformată, falsificată, răsucită în decursul celor două mii de ani ai istoriei bisericii. Tradițiile sunt prezentate ca fiind „creștine”; confesiunile creștine fondate nu dau importanță învățăturii DOMNULUI nostru și a apostolilor. Cine mai crede cum spune Scriptura? Numai credincioșii adevărați. Dumnezeu are un popor pe care îl cheamă afară în concordanță cu Cuvântul și voia Lui și astfel îi pregătește pentru revenirea lui Hristos. Aleșii mai sunt încă împrăștiați în multe direcții de credință, dar DOMNUL îi cunoaște pe ai Săi cu care zidește Biserica Lui. Oile adevărate de pe pășunea Lui ascultă glasul adevărat al Cuvântului Său și nu glasurile deșarte ale interpreților. Ei recunosc ce a făgăduit Dumnezeu, cred și trăiesc acum ultima parte a istoriei de mântuire. Fie ca mulți să mai fie chemați afară și pregătiți!

Revenirea Mirelui nostru este aproape, foarte aproape. Noi trebuie să fim înzestrați cu putere din cer ca la început. Puterea de transformare a învierii a Duhului lui Dumnezeu va învia din nou trupurile noastre muritoare (Rom.8:11). Rugăciunea noastră este: „DOMNUL nostru credincios și Mântuitor, fă totul adevărat în noi, mântuiește, și desăvârșește lucrarea Ta în toți cei care sunt demni să trăiască desăvârșirea la revenirea Ta. Tu ai început lucrarea cea bună în noi, Tu o vei și încheia. Noi credem în Tine, DOMNUL biruitor înviat, căruia i-a fost dată toată puterea din cer și de pe pământ. Amin.”

Vă rog să mă amintiți în rugăciune pe mine și pe toți frații slujitori, așa cum a scris Pavel în Coloseni 4:2-4. DOMNUL Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi toți care aveți parte de lucrarea Lui în timpul acesta.

Vă mulțumesc mult.

Lucrând din însărcinarea lui Dumnezeu,
Fr. Frank

„DOMNUL să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima.“ (Ps. 37:4).

Acum sunt 35 de ani de la însărcinarea mea pentru vestirea Cuvântului. Eu sunt conștient că Biserica-Mireasă nu este numai chemată afară, ci trebuie pregătită sub rugăciune. În toți anii aceștia DOMNUL cel credincios ne-a purtat de grijă la timpul potrivit în tot ce este în legătură cu slujba și lucrarea. Aici în Centrul misionar am văzut cum au luat naștere după necesitate casa lui Dumnezeu și celelalte clădiri până la casa de tipografie și editură. Cine își are plăcerea în DOMNUL, El îi va da ce îi dorește inima, și anume ce este necesar.

Voia lui Dumnezeu se poate recunoaște prin faptul că El pune atunci și mijloacele la dispoziție. Bărbații lui Dumnezeu nu sunt încasatori de bani ca „evangelisti din Hollywood” din timpul acesta. În toți anii aceștia nu am prezentat nici măcar o dată un program sau să fi cerut bani. Nici măcar o dată nu s-a pus vreun mandat poștal pentru bani în vreun colet (fie cărți, casete, video), deși numai costurile pentru expediere sunt între timp de câteva mii de mărci pe lună.

Pe calea mea de credință se împlinește în tăcere încă un al doilea Cuvânt: „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da de deasupra.*” (Mat.6:33). Este cunoscut în general că eu am pus pe primul loc Împărăția lui Dumnezeu, Biserica DOMNULUI, da, lucrarea Lui. Nu a fost decizia mea, nu este meritul meu — aceasta este chemarea divină, însărcinarea și alegerea care s-a dovedit în viața practică. Mulți au teorie, unii au și visuri, dar împlinirea adevărată este confirmarea vizibilă.

Un al treilea Cuvânt mai face parte de aceasta: Petru a vrut să știe ce răsplată vor primi cei care au fost chemați de DOMNUL, care au lăsat totul din pricina Lui și L-au urmat. Ei primesc deja aici însutit ceva mai de preț decât ceea ce au lăsat în urmă: case, frați, surori, etc., așa sună Cuvântul DOMNULUI (Mat. 9:27-30; Mar.10:28-30, Luca 18:28-30). Fiecare Cuvânt a lui Dumnezeu este adevărat și se împlinește cu cei pentru care este destinat.